

pa pet tržanov in škofjevaški občinski svetovavec. Nastopil se je tudi g. Hribar ter v znani gorečnosti navduševal ljudstvo za vse dobro. Med raznimi prestanki se je godba prav dobro skazala. Omeniti mi je tudi dolžnost, da so nas počastili gostje iz Celja, iz Konjic in iz Št. Jurija in da so nam prišli telegrami iz Št. Pavla, Slovenske Bistrice itd. Hvala Vam, na svidenje zopet kmalu! Po kratkem opisu še bolj kratko mi je omeniti za danes samo to, da se ne bomo prepirali z »Vahterco« in pa vojniškimi odretimi nemškutarji, kje je bolj »luš'no« bilo. Slovenci smo zelo zadovoljni z našo veselico, katero je samo kalila nemčurska nesramnost. Če se ta njim »luštna in vesela« zdi, kakor »Vahterca« piše in se po stari navadi ob poštene Slovence čoha, naj ji bo. Vsak na svoj mlin vodo navrača in vsak po svoje, djal je tisti, ki je kravo s svedrom drl! Torej se še vidimo, »Vahterca« in Vojniški nemškutarji!

Iz Brežiškega okraja. (Razno.) Na Bizeljskem so ameriških trt že mnogo zasadili ter se jim neki to delo prav dobro obnaša; pa že tudi požalnihenih je veliko in se je, kakor se sliši, letos obilno grozdja zastavilo. Žal pa, da je tudi tukaj 31. maja popoldan toča precej škode napravila, posebno še na požalnihenih, nežnih mladičih, koje je precej polomila ali pa celo odbila. — Naj bi vsaj pri tem ostalo, bilo bi še vendar nekaj »amerikanca«! Bolj na slabem so prek Sotle na Hrvaškem, kjer je toča še večjo škodo napravila. — V vašem cenjenem listu št. 18 je bil Jelovski srenjski zastop pohvaljen radi sklepa o »konkubinatu«, ker je sklenil one, ki v divjem zakonu živé, ostro kaznovati, ali pa iz srenje iztirati. — Zeleti bi bilo, da bi se v tej ogledal tudi Bizeljski srenjski zastop ter enako sklenil. Pripoveduje se namreč, da se tudi tam nahajajo ljudje, ki enako živé, srenjski odbor pa se neki malo za to briga, ali ima gotovo tudi nalogo za občinski blagor in pravost skrbeti.

Od Velike nedelje. (Občinsko.) Akoravno naši narodni nasprotniki vse sile napejajo, da bi nam kratili naše narodne pravice, vendar mora vsakega rodoljuba radost na boljšo bodočnost obhajati, kedar vidi in opazuje, kako je narodna zavest že v našem ljudstvu vkoreninjena. To smo videli in slišali v naši sosednji občini Sodinski ob času volitve občinskega predstojništva. Ko je bil gospod veleposestnik Vido Dovečar zopet enoglasno občinskim predstojnikom voljen, je nagovoril pričujoče gg. odbornike blizo tako-le: Zahvalim Vas, odborniki in vaščani, za častno zaupanje, katero ste mi skoz to skazali, da ste me enoglasno zopet kot predstojnika volili. Čeravno imam svojih opravi dovolj in se tudi občinski posli od leta do leta množujejo, kakor sami vidite, vendar hočem prevzeti ta posel, ter vestno in nesebično gospodariti v prid naše občine in tudi v širjem pomenu na blagor naše mile domovine pri vsaki priliki, kolikor mi bo mogoče. Kljub temu, da nam nekateri stroški, osobito za šolo rastejo, smo vendar v zadnjih treh letih lepo svoto prihranili, kar kažejo posojilne knjižice, in bode tudi vpridhodnjé moja skrb, da se vsaka tudi manjša svota, katero prigospodarimo, obrestno naloži. Polagam pa Vam na srce in Vas prosim, častiti gg. odborniki, delajte tudi, kolikor Vam mogoče, v prid občine in posebno povdarjam, bodite in ostanite vselej zvesti in odločni narodnjaki, bodisi ob času kake volitve ali pri kateri bodi priliki in pokažite s tem, da ste tudi ene misli z menoj: Vse za vero, dom, cesarja! Bodimo složni, kajti v edinosti je moč.

Iz Gradca. (Triglava.) [Konec.] Ob 2. popoldan je bil banket v gostilni g. Jagodiča, kjer se nam je na splošno zadovoljnost postreglo. Udeležilo se ga je do 80 oseb, med njimi mnogo odličnih rodoljubov kot gg.: dež. glav.

nam. dr. Jurtela, kranjski dež. odbornik dr. J. Vošnjak, dež. poslanec dr. Dečko, predsednik Šmarijske čitalnice Stabuc, dr. Drč in dr. Majaron iz Ljubljane, dr. Treo in Hribar iz Celja, dr. Czipelka iz Šmarija in več drugih. Med banketom govorilo se je mnogo navdušenih napitnic, katere bi bile tudi vredne, da se zabeležijo, a prostor nam tega ne dopušča. Pri koncertu bili so prostori Jagodičeve gostilne do zadnjega prostorčka napolnjeni. Tamburaši in pevci izvajali so vse točke na splošno zadovoljnost, kar je pričalo burno odobravanje. Po koncertu razvila se je prijetna prosta zabava. V torek bili smo povabljeni od tržanov na prijazen holmec sv. Roka, kjer nam je bila pripravljena cela pojedina. Tu se je razvijala še le prava domača zabava. Napitnica vrstila se je za napitnico, katerim so odgovarjali od zvonaj strelji topičev. Pevci so nas pa razveseljevali s popevanjem krasnih narodnih pesmij. V taki zabavi nam je prišla le prehitro ura, ko smo se morali ločiti od prijaznega holmea, s katerega smo videli do polovice slovenske Štirské. Ob 4. popoldan poslovili smo se od trga Šmarije in se odpeljali proti Grobelnu. Do tje nas je spremljalo nekaj gospodov. Stabuc govoril je še tu besede v slovo, odgovarjal mu je g. Jenko, zahvaljevaje se vsem tržanom še enkrat za krasen sprejem. Na to smo se odpeljali s prijetnimi spomini v sreih proti Gradcu. H koncu naj omenim še s posebno pohvalo tržane Šmarija, kateri so ozalsali tako lepo svoj prijazen trg o našem prihodu, nam priskrbeli vozove do postaje in prenočišča ter nas pri sv. Roku tako bogato pogostili. Posebno pohvalo zasluži pa tamošnja častita duhovščina, katéra se je toliko za nas zanimala. Obžalovali smo le, da se ni mogel naše slavnosti udeležiti tudi preč. gospod kanonik in dekan, katerega je ovirala bolezen: a kljubu tej se je vendar dosti zanimal za izlet »Triglava« in je blagovoljno prepustil več sob za prenočišča. *) —r.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. Nemška levica je zgubila svojega prvaka, dr. Herbst; zadnjo soboto je na Dunaji umrl v 72. letu svoje dobe. Mož je bil pravi oče nemske levice, toda zadnja leta mu je izvil krmilo iz roke pl. Plener. Herbst je bil tri leta minister, Plener pa se vspenja doslej še zastonj na enako mesto in sploh ni tako bistre glave, kakor je bil dr. Herbst; enaka pa sta si v sovrastvu do Čehov in poprek do vseh slovanskih ljudstev. — V času, ko je bil Bismarck na Dunaji, zaprli so več mokroušesih mladeničev zavoljo upitja: »heil Bismarck!« in drugih neredov: izmed teh stoji jih sedaj že več pred sodnijo ali pa so v zaporu. Ne vemo pa, če niso drugi več krivi, toda roka pravice ne more do njih. Škoda. — V torek dne 5. julija pridejo načrti za postave o novem denarji zopet v državni zbor; v odseku je bilo sicer o njih veliko besedij, ali brez nasledkov za načrte same. Iz tega sodimo, da obveljajo vsi načrti tudi v drž. zboru.

Moravsko. Svitli cesar so prišli v nedeljo dopoldne v Brno in slavnosti so se vršile po redu, kakor so ga bili določili že poprej. Cesar so govorili tudi večkrat česki, tako koj v odgovoru na pozdrav dež. namestnika. Navdušenje za Nj. veličanstvo je bilo povsod in veselo znamenje domoljubja. Dnes pa se vrne Nj. veličanstvo na Dunaj.

Štajarsko. Iz ene strani se trdi, da pride vendar-le do shoda nemških veljakov v Gradcu, iz druge pa se kaže, da ne vedó prav, čemu da bi jim shod bil. In

resnica, kaj še čajo Nemci v oziru svojega jezika? Povsod se nemščina sedi pri nas za mizo, tudi tam, v taci uradih, kamor prihaja le slov. kmet, sedi gospóda, ki ne zna ali vsaj noče znati jezika, ki ga govori ljudstvo, s katerim jim je opravka. Naravno je, da take gospóde ljudstvo ne vidi rado ter si jo želi izpremeniti, se ve, da le po postavi ali še skromniše, po prošnjah do višje gosposke. Ako le-ta včasih usliši prošnjo ljudstva, to vam je potem v očéh nemške gospóde pa — krivica in največji greh grofa Taaffe in njegove vlade.

Koroško. V Celovci se je župan Fr. Glöckner odpovedal tej časti in so imeli potem silo, komu da jo naj izročijo. Na zadnje jo je dobil dr. Posch, ali ni je prav vesel, kajti v občinskem gospodarstvu so jo liberalci jako zavozili. Njega čaka torej težavno delo, ali mu bode kos? — Kakor je znano, je pri večih sodnijah treba tolmača, če hoče sodnik kaj dopovedati slov. stranki. Slovenci so vlado že večkrat opomenili na to, ali kakor je podoba, zastonj, kajti mlade sodnike, avskultante, jemlje e. kr. dež. nadsodnija še vedno le iz nemških pravnikov, kako dobijo potem sodnije taci sodnikov, ki bi znali slovenski?

Kranjsko. »Slov. matica« je imenovala A. barona Winklerja, dež. predsednika v Ljubljani, za častnega člana in je s tem počastila tudi sebe, kajti baron je sicer v drž. službi, vendar pa ne zakriva nikjer, da teče v njegovih žilah slov. krv. — V Rudolfovem so pri zadnjih občinskih volitvah zmagali po vsej vrsti slov. možje, nekaj časa pa so že vzdigovali nemškutarji glavo ter so računali na razpor med Slovenci. Hvala Bogu, da tam Slovenci niso posnemali teh v Ljubljani.

Primorsko. V Gorici je umrl France Podobnik, c. kr. stavbeni svétnik. Mož je bil časti vreden slov. rodoljub. — Zoper slov. ljudske šole v Gorici se vpenja, kar največ mora, mestni zastop, toda 7000 Slovencev je v mestu in njim se bode vendar dovolilo toliko, kolikor se druge peščici Nemcev ali Lahov dovoljuje z odprto roko.

Tržaško. V okolici Trsta je gorelo na večer pred sv. Ivanom veliko število kresov in hočejo jih vžgati tudi na večer 4. julija v čast sv. apostolov slovenskih. — Slov. čitalnica je priredila včeraj svojim udom veselico v Senožečah. Vdeležba je bila mnogobrojna.

Hrvaško. Ogerska vlada sili madjarski jezik tudi v hrvaške šole; v Zagrebu morajo se ga otroci v obrtni šoli učiti kar iz početka. No, če pojde tako dalje, potem bode v resnici čez 10 let Zagreb madjarsko mesto.

Ogersko. Nekateri poslanci tičijo tako v dolgéh, da se jim zarubljuje denar, ki ga dobijo za svoje poslanstvo. Le-ti bili bi sedaj radi postavili, vsled katere bi jim tega denarja ne mogli nihče rubiti, vendar pa take postave v državnem zboru niso vsprejeli. Sedaj pa je poslanec Madarasz predložil, naj se daje poslancem stalno plačilo. Ne bilo bi na robe, kajti potem bi ne imeli toliko in tako dolgih govorov več v zboru.

Vunanje države.

Rim. Kardinal Rimske cerkve Avgust Theodoli je dne 27. junija umrl, v svojem 73. letu; kardinal je bil od leta 1886.

Italijansko. Kralj Umberto in kraljica Margarita sta se vrnila iz Berlina v Monzo ter ostaneta ondi, kakor po navadi, celo poletje. Sapa jima v Rimu ni pogodi. O tem, kar sta doživela na Nemškem, se je pisalo le malo in gotovo je le toliko, da še ostane na dalje pri tripelalijanci.

Spansko. Državni proračun so vsprejeli ali treba bode novega posejila in zoper to se bodo vzdignile hude burje pri poslancih, ki ne držijo s sedanjo konservativno vlado.

Francosko. Po vsej francoski državi živi kacic 50.000 judov, ali ti so bogati in zato imajo povsod veljavo. Ljudje pa so jih sedaj že siti, posebno pri častnikih. Judje imajo v vojski najboljše pa najlažje službe. To preseda drugim in vsled tega je sedaj nastala velika nevolja nad judi-častniki. — Anarhist Ravachol je obsojen na smrt, ali nič se ne kesá svojih zločinstev, češ, da je delal — za delalce. Enacih ljudij je še več na svetu, gorje, če pridejo ti kedaj do močij.

Angleško. Naj se pri Ircih zjedinite tamošnji stranki v eno, to je zastonj. V soboto je bilo v Korcu med njima celo pretepanje. Razgnala jih je policija: kaj boste storili ti stranki za ubogo ljudstvo! Če se obe zedinite, ne bilo bi še veliko upanja, da kaj dosežeta; tako pa je nju delovanje le pogubno. — Zoper Gladstoneja kandiduje Balfour, mož velicih zmožnostij in tako utegne konservativna stranka ostati na vrhu.

Nemško. Na cesarskem dvoru v Berlinu je huda nevolja nad Bismarcka in to po pravici, kajti le-ta je že starec — blebetalec, ne več Nemcem na korist, ampak na škodo, ker še hoče veljati za »največjega moža Nemcev«. — Vojaštvo se bode pomnožilo in z jim tudi stroški, toda francoski vojaki na eni, na drugi strani pa ruski ne dajo mira Nemcem.

Rusko. Veliko železnico dela vlada po južni Sibiriji. Le-ta je neki sila rodovitna in že sedaj prihaja vsako leto do 50.000 priseljencev. Ako se dodela ta železnica, nadeja se jih vlada še dvakrat toliko. Zemlje je dovolj in če je v resnici rodovitna, kakor se hvali, je še le boljše za vso državo.

Rumunsko. Kralj Karol se je podal na Angleško, kraljica še je vedno bolna, da-si jej zdravniki obetajo dan na dan ozdravljenje.

Srbsko. Naših častnikov je bilo tovej nekaj blizo srbskih mej in brzo so srbski listi zagnali glas, da so pregledovali, kje da bi avstrijska vojska najlažje vdrla na srbska tla. Se ve, da to ni resnica.

Afrika. Angleška vlada je zahtevala od sultana v Maroku, naj ji dovoli, da sme pošiljati prosto razno blago v deželo. Sultan pa tega ni privolil, ker je čutil, da bi tako tudi orožje prišlo lahko med ljudstvo in z njim ustaje. Teh imajo pa ondi že tako več, kakor je dobro.

Amerika. V Braziliji je odstopil minister za poljedelstvo in njegove posle opravlja minister za vunanje zadeve. Teško je najti moža za to ministerstvo, kajti doslej se je storilo le malo za poljedelstvo in minister mora še torej orati ledino, vse na novo vpeljati, da se povzdigne kmetovalstvo.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Z grada podam se do Nilomerja skozi umazane ulice stare Kahire (Mazr-Kadim). Kdor hoče arabsko življenje poznavati, pridi tu sem. Moži hodijo v belih, ali modrih, ali rudečih, ali žoltilih kaftanih (srajcah segajočih od vrata do pet), ubožni pa se ve v capah, ki je imajo. Na glavi imajo ali rudeči tarbuš (fez), ali pa okoli glave ovito ruto (turban). Kdor ima zelenega, je znamenje, da je potomec preroka in plemenitaš (sarif), ter je tudi njegovo obnašanje primerno — ponosno, se ve navadno brez vzroka. Zeleni turban je tedaj po našem »modra kri« plemenitaška. Žene so ovite do očij. Vedejo se spodobno. Če moža sreča, obrne se ali v stran